Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2017. gada 23. novembrī*

Augu šķirnes – Spēkā neesamības atzīšanas process – Cukurbiešu šķirne "M 02205" – Regulas (EK) Nr. 2100/94 20. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Regulas Nr. 2100/94 7. pants – Kandidātšķirnes atšķirtspēja – Tehniskā pārbaude – Process apelācijas padomē – Pienākums rūpīgi un objektīvi izanalizēt visus atbilstošos konkrētā gadījuma apstākļus – Grozīšanas pilnvaras

Lieta T-140/15

Aurora Srl, Finale Emīlija [*Finale Emilia*] (Itālija), ko sākotnēji pārstāvēja *L.-B. Buchman*, advokāts, vēlāk – *L.-B. Buchman*, *R. Crespi* un *M. Razou*, advokāti,

prasītāja,

pret

Kopienas Augu šķirņu biroju (*CPVO*), ko sākotnēji pārstāvēja *F. Mattina*, vēlāk – *F. Mattina* un *M. Ekvad* un, visbeidzot – *F. Mattina* un *M. Ekvad* un *A. Weitz*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa *CPVO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

SESVanderhave NV, Tirlemona [*Tirlemont*] (Beļģija), ko sākotnēji pārstāvēja *K. Neefs* un *P. de Jong*, vēlāk – *P. de Jong*, advokāti,

par prasību, kas celta par *CPVO* Apelācijas padomes 2014. gada 26. novembra lēmumu lietā A 010/2013 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Aurora* un *SESVanderhave*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši A. Ditrihs [*A. Dittrich*] un P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*] (referents),

sekretāre M. Maresko [*M. Marescaux*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 24. martā,

ņemot vērā *CPVO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 29. jūlijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, iestāšanās rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 23. jūlijā,

* Oriģinālvaloda – angļu.

ņemot vērā replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 14. oktobrī,

ņemot vērā *CPVO* atbildes rakstu uz repliku, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 18. decembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu uz repliku, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 17. decembrī,

ņemot vērā Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem 2016. gada 20. decembrī uzdotos rakstveida jautājumus un to atbildes uz šiem jautājumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2017. gada 16. janvārī,

ņemot vērā Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem 2017. gada 22. martā uzdotos rakstveida jautājumus un to atbildes uz šiem jautājumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2017. gada 18. aprīlī,

ņemot vērā *CPVO* un personas, kas iestājusies lietā, apsvērumus par prasītājas tiesas sēdē iesniegto dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2017. gada 20. jūnijā,

ņemot vērā Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem 2017. gada 14. jūnijā uzdotos rakstveida jautājumus un to atbildes uz šiem jautājumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2017. gada 29. jūnijā,

pēc tiesas sēdes 2017. gada 1. jūnijā

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas process

1 2002. gada 29. novembrī *SESVanderhave N*V iesniedza Kopienas Augu šķirņu birojā (*CPVO*) pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzību atbilstoši Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulai (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV 1994, L 227, 1. lpp.). Augu šķirne, attiecībā uz kuru tādējādi tika lūgta aizsardzība, ir šķirne “M 02205”, proti, cukurbiešu šķirne, kas pieder *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll* sugai.

2 *CPVO* uzdeva *Statens utsädeskontroll* (Sēklu kontroles un sertificēšanas birojs, Zviedrija, turpmāk tekstā – “Pārbaudes birojs”) veikt kandidātšķirnes tehnisko pārbaudi saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 55. panta 1. punktu. Tam bija uzlikts pienākums it īpaši pārbaudīt, vai kandidātšķirne ir atšķirīga no tām līdzīgākajām šķirnēm, par kuru esamību Kopienas augu šķirnes aizsardzības pieteikuma iesniegšanas datumā ir bijis vispārīgi zināms (turpmāk tekstā – “references šķirnes”) Regulas Nr. 2100/94 7. panta 1. punkta izpratnē. Šajā ziņā biešu šķirnes “Dieck 3903” un “KW 043” tika uzskatītas par šķirnēm, kuras ir vislīdzīgākās kandidātšķirnei.

3 2004. gada 10. decembrī Pārbaudes birojs nosūtīja *CPVO* galīgo tehnisko ziņojumu, kam bija pievienots šķirnes apraksts un dokuments ar nosaukumu “Informācija par atšķirtspēju” (turpmāk tekstā – “atšķirtspējas salīdzinājuma atzinums”). Šajā pēdējā minētajā dokumentā ir ietverti šādi elementi:

References šķirnes apzīmējums	Īpašības, ar kurām references šķirne atšķiras	References šķirnes izpausmes pakāpe	Kandidātšķirnes izpausmes pakāpe
“Dieck 3903”	Limbs: malas viļņainums	6	4
	Limbs: čulgains	6	5
“KW 043”	Limbs: zaļā krāsā (turpmāk tekstā – “limba krāsa”)	4	5
	Dīgtspēja: % viendīgstu sēklas	2	2

4 Pamatojoties uz šo atzinumu, *CPVO* 2005. gada 18. aprīlī piešķīra personai, kas iestājusies lietā, prasīto Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kas ar numuru ES 15118 ir reģistrēta attiecībā uz šķirni “M 02205”. Šim lēmumam tika pievienoti Pārbaudes biroja iesniegtie dokumenti, kuros ietverts šķirnes apraksts un atšķirtspējas salīdzinājuma atzinums.

5 2012. gada 20. aprīlī prasītāja, *Aurora Srl*, informēja *CPVO*, pirmkārt, ka Itālijas tiesās tiek izskatīta tiesvedība, proti, tiesvedība par pārkāpumu, ko pret prasītāju ir uzsākusi persona, kas iestājusies lietā, un, otrkārt, ka “M 02205” šķirnes reģistrācijas apliecībā ir pieļautas pretrunas, proti, ka izpausmes pakāpe saistībā ar “limba krāsas” un “limba: malas viļņainums” īpašībām, kā tās ir ietvertas šķirnes aprakstā, neatbilstot izpausmes pakāpei, kas precizēta atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā (attiecīgi 4 5 vietā un 5 4 vietā).

6 Pēc lūguma sniegt paskaidrojumus, ko *CPVO* ir izteicis 2012. gada 23. aprīlī, Pārbaudes birojs apstiprināja, ka atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā tik tiešām ir ielavījusies kļūda. Tomēr Pārbaudes biroja ieskatā minētās kļūdas dēļ nevarot tikt apšaubīts secinājums saistībā ar kandidātšķirnes atšķirtspēju, vēl jo vairāk tādēļ, ka šķirnes aprakstā sniegtā informācija esot bijusi pareiza.

7 2012. gada 4. maijā *CPVO* prasītājai nosūtīja atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma izlaboto versiju, norādot tai, ka runa faktiski ir par pārrakstīšanās kļūdu informācijā, kas ir pārņemta no minētā šķirnes oficiālā apraksta.

8 Pēc tam prasītāja informēja *CPVO*, ka atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma labotajā versijā ir pieļautas citas kļūdas, proti, ka minētā dokumenta labotajā versijā neesot tikusi izlabota atzīme, kas saistīta ar īpašību “limba krāsa”. Šajā ziņā *CPVO* 2012. gada 11. maijā apstiprināja, ka šķirnes “M 02205” izpausmes pakāpe, kas saistīta ar minēto īpašību, ir 4, nevis 5. Tiktāl, ciktāl pēc šī pēdējā minētā labojuma īpašība “limba krāsa” vairs nebija atbilstoša, lai nošķirtu kandidātšķirni no šķirnes “KW 043”, jo to izpausmes pakāpes bija kļuvušas identiskas, šī īpašība tika izslēgta no atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma.

9 Sarakstē, kas šajā ziņā ir notikusi starp Pārbaudes biroju un *CPVO*, pēdējais minētais arī izvirzīja jautājumus par abu šķirņu “M 02205” un “KW 043” identisko izpausmes pakāpi saistībā ar īpašību “dīgtspēja”.

10 2012. gada 27. aprīlī nosūtot *CPVO* atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma laboto versiju, Pārbaudes birojs saglabāja atsauci uz īpašību “dīgtspēja”, tomēr piebilstot, ka tās izpausmes pakāpe ir procentuāli svārstīga, proti, 29 % saistībā ar kandidātšķirni pret 94 % saistībā ar references šķirni “KW 043”.

11 Pēc šiem secīgajiem labojumiem atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma formulējums bija šāds:

References šķirnes apzīmējums	Īpašības, ar kurām references šķirne atšķiras	References šķirnes izpausmes pakāpe	Kandidātšķirnes izpausmes pakāpe
“Dieck 3903”	Limbs: malas viļņainums	6	5
	Limbs: čulgains	6	5
“KW 043”	Dīgtspēja: % viendīgstu sēklas	2 (94 %)	2 (29 %)

Spēkā neesamības atzīšanas process CPVO pirmajā instancē

12 2012. gada 28. augustā prasītāja iesniedza pieteikumu atzīt par spēkā neesošu personas, kas iestājusies lietā, šķirnei piešķirto Kopienas augu šķirņu aizsardzību atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 20. pantam, jo secīgie atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā veiktie labojumi parādot, ka šķirne “M 02205” neatbilst “atšķirīguma” nosacījumam minētās regulas 7. panta 1. punkta izpratnē. Konkrētāk, prasītāja procesuālajā rakstā, kurā ir izklāstīti tās *CPVO* iesniegtās sūdzības pamati, apstrīdēja faktu, ka pēc iepriekš minēto labojumu veikšanas vienīgā atšķirība starp šķirnēm “M 02205” un “KW 043” ir īpašības “dīgtspēja” izpausmes pakāpes procentuālajā svārstīgumā, proti, 29 % saistībā ar šķirni “M 02205” pret 94 % saistībā ar references šķirni “KW 043”. Šis apstāklis esot padarījis šīs īpašības izvēli par neatbilstošu, lai izdarītu secinājumu par kandidātšķirnes atšķirtspēju, jo saskaņā ar *CPVO* 2001. gada 15. novembrī pieņemtā protokola 1. pielikumā sniegtajiem paskaidrojumiem saistībā ar šķirni *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll* (turpmāk tekstā – “2001. gada 15. novembra protokols”), kas ir piemērojams izskatāmajā lietā, kandidātšķirnes atšķirtspēja varot tikt pamatota ar īpašību “dīgtspēja” vienīgi tad, ja starp pēdējās minētās šķirnes un references šķirnes vērtējumu būtu bijusi 2 punktu atšķirība, un tas izskatāmajā lietā neapstrīdami tā nav.

13 2013. gada 13. maijā tiktāl, ciktāl ir izrādījies, ka pēc iepriekš minēto labojumu veikšanas atšķirīgums starp šķirnēm “M 02205” un “KW 043” esot rodams vienīgi atšķirībā saistībā ar īpašības “dīgtspēja” procentuālo apmēru, *CPVO* sazinājās ar Pārbaudes biroju, lūdzot tam pārbaudīt, vai īpašība “dīgtspēja” ir vienīgā īpašība, ar kuru tiek pierādīts atšķirīgums starp minētajām šķirnēm, vai arī pastāv citas šāda veida īpašības, kuras ir konstatētas, veicot tehnisko pārbaudi.

14 2013. gada 14. maijā Pārbaudes birojs iesniedza aktualizētu atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumu, kurā bija ietvertas jaunas īpašības, kuras minētais birojs uzskatīja par tādām, ar kurām var pamatot atšķirīgumu starp attiecīgajām šķirnēm. Attiecīgā versija bija šāda:

References šķirnes apzīmējums	Īpašības, ar kurām references šķirne atšķiras	References šķirnes izpausmes pakāpe	Kandidātšķirnes izpausmes pakāpe
“Dieck 3903”	Limbs: malas viļņainums	6	5
	Limbs: čulgains	6	5
“KW 043”	Dīgtspēja: % viendīgstu sēklas	2 (94 %)	2 (29 %)
	Sakne: garums	6	3
	Limbs: malas viļņainums	4	5
	Limbs: spīdums	4	5
	Limbs: čulgains	4	5

15 Ņemot vērā šos elementus, *CPVO* 2013. gada 16. maijā spēkā neesamības atzīšanas procesa dalībniekiem apstiprināja, ka šķirne “M 02205” atšķiras no jebkuras citas vispār zināmas šķirnes Regulas Nr. 2100/94 7. panta izpratnē. Turklāt tas precizēja, ka izmaiņas īpašībās ir notikušas tādēļ, ka dažādu pārbaudes biroju prakse ir mainīga gan attiecībā uz veidu, kādā tie sagatavo atšķirīguma ziņojumus, gan saistībā ar to īpašību izvēli, kuras tie uzskata par atbilstošām, lai pamatotu kandidātšķirnes atšķirtspēju. Turklāt, tieši balstoties uz šo mainīgumu dažādu pārbaudes biroju praksē, *CPVO* pamatoja īpašības “dīgtspēja” izvēli. Tomēr tiktāl, ciktāl ir izrādījies, ka šī īpašība nespēj pamatot secinājumu par atšķirīgumu, tā galu galā tika izslēgta no to īpašību saraksta, kuras ir ietvertas atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma galīgajā versijā, kas ir izstrādāta 2013. gada 9. septembrī. Minētā versija bija formulēta šādi:

References šķirnes apzīmējums	Īpašības, ar kurām references šķirne atšķiras	References šķirnes izpausmes pakāpe	Kandidātšķirnes izpausmes pakāpe
“Dieck 3903”	Limbs: malas viļņainums	6	5
	Limbs: čulgains	6	5
“KW 043”	Sakne: garums	6	3
	Limbs: malas viļņainums	4	5
	Limbs: spīdums	4	5
	Limbs: čulgains	4	5

16 Sakarā ar dažādiem grozījumiem, kas ir veikti atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā, prasītāja savos mutvārdu apsvērumos, kurus tā ir sniegusi *CPVO* notikušās sēdes laikā, iesniedza papildu argumentus, lai pierādītu, ka strīdus Kopienas augu šķirnes aizsardzības piešķiršanas brīdī šķirne “M 02205” neatšķīrās no references šķirnes “KW 043”.

17 Tā it īpaši apgalvoja, ka priekšpēdējā un pēdējā atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma versijā bija norādīts, ka tajā ietvertās izpausmes pazīmes saistībā ar references šķirnēm “KW 043” un “Dieck 3903” avots nav 2003. un 2004. gadā veikto kultūras salīdzinošo izmēģinājumu rezultāts, bet gan ka tās ir pārņemtas no to minēto šķirņu oficiālajiem aprakstiem, kā tās bija noteiktas brīdī, kad tām tika piešķirta Kopienas augu šķirņu aizsardzība. Prasītājas ieskatā šāda prakse esot ne vien nepieņemama, bet arī prettiesiska, jo tā esot pretrunā visiem šajā jomā piemērojamajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem kandidātšķirnes atšķirtspēja var tikt balstīta vienīgi uz datiem, kas iegūti no salīdzinošiem kultūras izmēģinājumiem, kuri veikti divu atsevišķu veģetācijas ciklu laikā un kam sekojis kandidātšķirnes reģistrācijas pieteikums. Tās ieskatā pastāv viens vienīgs iespējamais izskaidrojums, kurš pats par sevi varētu attaisnot *CPVO* lēmumu pamatot secinājumu par šķirnes “M 02205” atšķirtspēju, balstoties uz references šķirņu “KW 043” un “Dieck 3903” oficiālo aprakstu. Šis izskaidrojums būtu, ka pēc īpašību “limba krāsa” un “dīgtspēja” izslēgšanas no atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma, nekādi citi dati, kas izrietētu no rezultātiem, kas iegūti no 2003. un 2004. gadā veiktajiem salīdzinošajiem kultūras izmēģinājumiem, paši par sevi nevarēja pamatot kandidātšķirnes atšķirtspēju.

18 Lai kliedētu jebkādas šaubas šajā ziņā, prasītāja 2013. gada 23. maijā lūdza *CPVO* tai nosūtīt visus dokumentus, ko Pārbaudes birojs ir iesniedzis saistībā ar šķirnes “M 02205” lietu. Ar 2013. gada 5. jūnija vēstuli *CPVO* atbildēja uz prasītājas lūgumu, bet tiktai daļēji, nosūtot tai vienīgi to šķirņu sarakstus, kuras tika pārbaudītas 2003. un 2004. gadā veiktās tehniskās pārbaudes laikā un kuras tam bija iesniedzis Pārbaudes birojs.

19 Prasītāja ir nosūtījusi vairākus papildu informācijas pieprasījumus *CPVO*, lai saņemtu minētos kultūras izmēģinājumu rezultātus. Tomēr šie pieprasījumi administratīvā procesa *CPVO* laikā nav bijuši veiksmīgi, jo šādi dati ir jāuzglabā Pārbaudes birojam. Tikai 2015. gada 2. martā *CPVO* prasītājai nosūtīja minēto kultūras izmēģinājumu rezultātus.

20 Ar 2013. gada 23. septembra lēmumu NN 010 *CPVO* noraidīja prasītājas atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 20. panta 1. punkta a) apakšpunktam iesniegto pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, jo šķirne “M 02205” esot skaidri atšķirīga no references šķirnēm, tostarp šķirnes “KW 043”. Tas paskaidroja, ka gala ziņojuma iesniegšanas brīdī Pārbaudes birojs bija iepazinies ar pareizām izpausmes pazīmēm, ciktāl tās attiecās uz visām īpašībām saistībā ar kandidātšķirni, un ka līdz ar to pārrakstīšanās kļūdas atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā neietekmē secinājumu par šīs šķirnes atšķirtspēju; šo apstākli turklāt esot apstiprinājis Pārbaudes birojs.

21 *CPVO* ieskatā kandidātšķirne skaidri atšķiroties no visām pārējām vispār zināmām cukurbiešu šķirnēm un tas tā esot vairāku īpašību dēļ. Šajā ziņā *CPVO* vispirms atgādināja, ka atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma atjauninātajā 2013. gada 14. maija versijā ir apstiprināts secinājums par šķirnes “M 02205” atšķirīgumu no references šķirnes “KW 043” četru citu īpašību dēļ. Turpinājumā tas norādīja, ka apstāklis, ka īpašība “dīgtspēja” sākotnēji tika minēta atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā, lai gan tā nebija atbilstoša, lai pamatotu kandidātšķirnes atšķirtspēju, diemžēl neietekmēja galīgo secinājumu. Tas tā esot vēl jo vairāk tādēļ, ka pārbaudes biroju veiktā atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumu iesniegšana esot fakultatīva un vienīgi informācijas nolūkos. Visbeidzot *CPVO* precizēja, ka brīdī, kad tas aptvēra, ka īpašība “dīgtspēja” nav atbilstoša īpašība, kura būtu jānorāda ziņojumā, *CPVO* lūdza Pārbaudes birojam sniegt nevis “papildus” vai “jaunas” īpašības, kā to esot apgalvojusi prasītāja, bet gan izvēlēties citu īpašību, kas ir novērota salīdzinošo kultūras izmēģinājumu laikā un kura ļautu atbilstoši ilustrēt kandidātšķirnes atšķirtspēju.

22 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, *CPVO* atteicās atzīt par spēkā neesošu apstrīdēto Kopienas augu šķirņu aizsardzību.

Process CPVO Apelācijas padomē

23 2013. gada 4. oktobrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 2100/94 67.–72. pantu, iesniedza *CPVO* Apelācijas padomē apelācijas sūdzību par lēmumu noraidīt tās pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

24 Procesuālajā rakstā, kurā ir izklāstīti apelācijas sūdzības pamati, prasītāja it īpaši norāda uz savām šaubām saistībā ar to datu par references šķirni “KW 043” izcelsmi, kuri bija iekļauti priekšpēdējā un pēdējā atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma versijā.

25 Tāpat kā *CPVO* pirmajā instancē, tā atkārtoja savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru šķirnes “M 02205” atšķirtspēja no references šķirnēm “KW 043” un “Dieck 3903” esot tikusi pierādīta, nevis balstoties uz datiem, kas iegūti pēc kultūras salīdzinošā izmēģinājuma, bet gan, visticamāk, pamatojoties uz pazīmēm, kas ietvertas references šķirņu apliecībās, kuras ir saņemtas pēc dažādos laikposmos veiktiem kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem, proti, 2001. un 2002. gadā attiecībā uz šķirni “KW 043” un 2002. un 2003. gadā attiecībā uz šķirni “Dieck 3903”. Šajā ziņā prasītāja precizēja, ka izpausmes pazīmes, kādas šķirnei “KW 043” ir piešķirtas atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā, bija identiskas tām, kādas ir norādītas minētās šķirnes oficiālajā aprakstā. Starp pārbaudes struktūrvienībām nav strīda par to, ka sakarā ar to, ka biešu specifisko īpašību izpausmes pakāpi ārkārtīgi ietekmē ārējie apstākļi, iespējamība iegūt tādu pašu izpausmes pakāpi pēc kultūras salīdzinošiem izmēģinājumiem, kas ir veikti dažādos gados, ir ārkārtīgi neliela.

Apstrīdētais lēmums

26 Ar 2014. gada 26. novembra lēmumu A 010/2013 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Apelācijas padome noraidīja prasītājas apelācijas sūdzību kā nepamatotu, uzskatot it īpaši, ka tā esot pārvērtējusi atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma nozīmīgumu, lai gan patiesībā šajā dokumentā esot ietverta vienīgi papildu informācija, kas izriet no kultūras salīdzinošo izmēģinājumu rezultātiem. Līdz ar to fakts, ka šis dokuments ir trīsreiz labots, pats par sevi nevarēja izraisīt strīdus Kopienas augu šķirņu aizsardzības spēkā neesamību.

27 Runājot par kultūras salīdzinošo izmēģinājumu jautājumu, Apelācijas padome uzskatīja, ka prasītāja esot vienīgi apgalvojusi, ka neesot veikts nekāds tiešs kandidātšķirnes un references šķirņu salīdzinājums. Pēc tam, kad tā šādu tiešo šķirņu salīdzinājumu bija kvalificējusi par šādu izmēģinājumu “pamatnoteikumu”, Apelācijas padome uzskatīja, ka izskatāmajā lietā, kā to sēdes Apelācijas padomē laikā esot apstiprinājis Pārbaudes biroja eksperts *C*. k-gs, tas ir veikts.

28 Apelācijas padome turklāt precizēja, ka atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā ietverto datu izcelsme var būt vienīgi no rezultātiem, kuri iegūti pēc kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem, kas veikti saistībā ar kandidātšķirni un šķirnēm, kuras tiek uzskatītas par tai vislīdzīgākajām. Šajā ziņā tā visupirms paskaidroja, ka vides ietekmes uz īpašību izpausmi dēļ kandidātšķirnes nevar tikt salīdzinātas ar rezultātiem, kas ir dokumentēti un savākti agrāk. Atbilstoši priekšnoteikumam kultūru salīdzinošo izmēģinājumu ietvaros kandidātšķirnes tiešs salīdzinājums ar references šķirnēm ir priekšnosacījums Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai. Turpinājumā Apelācijas padome norādīja, ka to, ka šāds dzīvo materiālu tiešs salīdzinājums izskatāmajā lietā ir veikts, sēdē Apelācijas padomē esot apstiprinājis Pārbaudes biroja pārbaudītājs. Visbeidzot, Apelācijas padome ir secinājusi, ka *CPVO* un Pārbaudes birojs ir ievērojuši pareizu pārbaudes procedūru, kā tā ir paredzēta 2001. gada 15. novembra protokolā.

29 Runājot par prasītājas argumentu, ar kuru tā *CPVO* pārmet, ka tas prasītājai nav nosūtījis reģistrētos kultūras salīdzinošo izmēģinājumu, kuri ir norisinājušies 2003. un 2004. gadā, rezultātus, lai gan tā šajā ziņā ir iesniegusi vairākus pieteikumus, Apelācijas padome uzskatīja, ka šādi dati ir iegūstami no

Pārbaudes biroja. Līdz ar to Apelācijas padome secināja, ka apstākļiem saistībā ar minēto piekļuves atteikumu nebija raksturīgs nekāds neskaidrs iemesls un ka tie, visticamāk, ir radušies pārpratumu starp *CPVO* un Pārbaudes biroju rezultātā.

Lietas dalībnieku prasījumi

30 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– grozīt minēto lēmumu, atzīstot Kopienas augu šķirņu aizsardzību ES 15118 par spēkā neesošu;

– piespriest *CPVO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

31 *CPVO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

– pakārtoti, ja tā apmierinātu prasību par Apelācijas padomes lēmumu, piespriest *CPVO* segt vienīgi pašam savus tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 190. panta 1. punktam.

32 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– pilnībā noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt personai, kas iestājusies lietā, radušos tiesāšanās izdevumus;

– pakārtoti, noraidīt prasījumu grozīt apstrīdēto lēmumu, nodot lietu atpakaļ Apelācijas padomei un piespriest *CPVO* atlīdzināt personai, kas iestājusies lietā, radušos tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

33 Vispārējā tiesā iesniegtajā iestāšanās rakstā un atbildes rakstā uz repliku persona, kas iestājusies lietā, visupirms norāda, ka prasība esot nepieņemama, jo prasītāja savus prasības pamatus neesot balstījusi uz Regulas Nr. 2100/94 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kas esot vienīgais juridiskais pamats, kurš ir piemērojams Kopienas augu šķirņu aizsardzības atzīšanai par spēkā neesošu.

34 Turpinājumā persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka pirmo reizi atbildes rakstā iesniegtie 15.–18. pielikums ir atzīstami par nepieņemamiem, ciktāl prasītāja nav norādījusi iemeslus, kuri attaisnotu novēloto minēto pielikumu iesniegšanu.

35 Visbeidzot persona, kas iestājusies lietā, pārmet prasītājai, ka tā, neievērojot no judikatūras izrietošās prasības, savu atbildes rakstu nav formulējusi skaidri un precīzi. It īpaši tā norāda, ka prasītājas izvirzītie argumenti nav loģiski un sistemātiski strukturēti, bet krustojas un pārklājas tādējādi, ka personai, kas iestājusies lietā, nav droši iespējams noskaidrot tā atspēkojuma būtību, ko prasītāja vēlas paust. Līdz ar to persona, kas iestājusies lietā, atstāj Vispārējās tiesas ziņā izvērtēt, vai atbildes raksts var tikt uzskatīts par pieņemamu iepriekš minēto trūkumu dēļ.

36 Rakstveida apsvērumos, kas 2017. gada 20. jūnijā Tiesas kancelejā iesniegti saistībā ar dokumentu, ko prasītāja ir iesniegusi tiesas sēdē Vispārējā tiesā, persona, kas iestājusies lietā, apstrīd papildu pierādījumu pieņemamību, ko prasītāja šajā ziņā iesniegusi, jo tie nebija iesniegti Apelācijas padomē.

37 Prasītāja apstrīd personas, kas iestājusies lietā, izvirzītos argumentus.

38 Pirmkārt, runājot par personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumu saistībā ar skaidras atsauces uz Regulas Nr. 2100/94 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu neesamību, visupirms ir jānorāda, ka netiek prasīts, lai lietas dalībnieks skaidri izvirzītu tiesību normas, ar kurām tas pamato savu izvirzīto pamatu. Pietiek, ka šī lietas dalībnieka prasības priekšmets, kā arī galvenie tiesiskie un faktiskie elementi, ar kuriem pamatota prasība, ir pietiekami skaidri izklāstīti prasības pieteikumā (skat. spriedumu, 2013. gada 15. janvāris, *Gigabyte Technology*/ITSB – *Haskins* (“Gigabyte”), T-451/11, nav publicēts, EU:T:2013:13, 28. punkts un tajā minētā judikatūra). Šī judikatūra *mutatis mutandis* ir piemērojama kļūdas, norādot tiesību normas, uz kurām ir balstīti prasības pamati, gadījumā (skat. spriedumu, 2013. gada 15. janvāris, *Gigabyte Technology*/ITSB – *Haskins* (“Gigabyte”), T-451/11, nav publicēts, EU:T:2013:13, 27.–30. punkts).

39 Katrā ziņā ir jānorāda, ka prasītāja nav pieļāvusi kļūdu, balstot savu prasību Vispārējā tiesā uz LESD 263. pantu un Regulas Nr. 2100/94 73. pantu, nevis uz minētās regulas 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Proti, no attiecīgajiem Regulas Nr. 2100/94 20. un 73. panta formulējumiem izriet, ka, kamēr pirmajā tiesību normā ir noteikti gadījumi, kuros *CPVO* var atzīt Kopienas augu šķirņu aizsardzību par spēkā neesošu, kā arī sekas, kādas ir saistītas ar šādu spēkā neesamības atzīšanu, tikmēr otrā tiesību norma ir piemērojama prasības atcelt tiesību aktu, kas celta Savienības tiesā, par apelācijas padomju lēmumiem gadījumā. Līdz ar to prasītāja pamatoti šo prasību ir balstījusi uz minētās regulas 73. pantu. Tātad personas, kas iestājusies lietā, apgalvojums saistībā ar prasības nepieņemamību skaidras atsauces uz Regulas Nr. 2100/94 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu neesamības dēļ ir noraidāms.

40 Otrkārt, runājot par personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumu saistībā ar skaidrības un precizitātes atbildes rakstā neesamību, tas ir noraidāms. Proti, prasītājas atbildes rakstā iesniegtā argumentācija ir pietiekami skaidra un saprotama, ko turklāt apstiprina fakts, ka *CPVO* ir iesniedzis detalizētu šīs argumentācijas kopsavilkumu, nenorādot ne uz kādām iespējamās izpratnes problēmām.

41 Visbeidzot, Vispārējā tiesa vēlāk analizēs lietderīgumu lemt par personas, kas iestājusies lietā, argumentāciju saistībā ar apgalvoto 15.–18. pielikuma, ko prasītāja pirmo reizi ir iesniegusi atbildes rakstā, un papildu pierādījumu, ko prasītāja ir iesniegusi tiesas sēdes Vispārējā tiesā laikā, nepieņemamību.

Par lietas būtību

Par pirmo prasījumu daļu, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma atcelšanu

42 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus. Pirmkārt, tā norāda, ka Apelācijas padome būtībā kļūdaini ir uzskatījusi, ka šķirne “M 02205” atšķiras no references šķirnes “KW 043”. Tās ieskatā apstrīdētais lēmums ir pieņemts, pārkāpjot Regulas Nr. 2100/94 6. un 7. pantu, jo izskatāmajā lietā neesot izpildīts pamatnosacījums, ka augu kandidātšķirnei, lai tā saņemtu Kopienas augu šķirņu aizsardzību, ir jābūt “atšķirtspējīgai” no references šķirnēm. Otrkārt, prasītāja uzskata, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi tiesiskās noteiktības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus, uzskatot, ka *CPVO* varēja ar atpakaļejošu spēku grozīt īpašības, kuras ir izmantotas, lai pamatotu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu. Šajā ziņā prasītāja izvirza arī kļūdu tiesību piemērošanā, kuru Apelācijas padome esot pieļāvusi, interpretējot Regulas Nr. 2100/94 87. panta 4. punktu.

43 Treškārt, sava trešā pamata ietvaros prasītāja būtībā apgalvo, ka apstrīdētais Apelācijas padomes lēmums ir pieņemts, pārkāpjot pārskatāmības un tiesību uz piekļuvi dokumentiem principus. Šajā ziņā tā balstās uz trim iebildumiem.

44 Pirmkārt, ievērojot priekšpēdējo un pēdējo atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma versiju, prasītāja norāda, ka izskatāmajā lietā esot pārkāpts pienākums pamatot kandidātšķirnes salīdzinājumu ar references šķirnēm ar datiem, kuri izriet no tieši kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem.

45 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka pārbaudes procedūra neesot veikta pārskatāmi, jo administratīvās procedūras laikā un, neraugoties uz vairākiem pieprasījumiem, *CPVO* tai neesot nosūtījusi dokumentus saistībā ar to kultūras salīdzinošo izmēģinājumu rezultātiem, ko Pārbaudes birojs ir veicis 2003. un 2004. gadā un kas ļautu pārbaudīt iepriekš 44. punktā minētā pienākuma ievērošanu. To pašu iemeslu dēļ prasītāja izvirza tiesību piekļūt dokumentiem pārkāpumu.

46 Treškārt, prasītāja būtībā iebilst, ka Apelācijas padome neesot veikusi nepieciešamās pārbaudes, lai gan prasītāja bija iesniegusi pierādījumus saistībā ar Pārbaudes biroja pieļautajām kļūdām, bet ir vienīgi ņēmusi vērā *C.* k-ga mutvārdu paziņojumus, saskaņā ar kuriem 2003. un 2004. gadā ir veikti kultūras salīdzinošie izmēģinājumi. Šādi rīkojoties, Apelācijas padome neesot ievērojusi objektivitātes prasību, kas izriet no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkta.

47 Pirmām kārtām, ir jāizskata trešais prasītājas pamats un, konkrētāk, šī pamata pamatojuma pirmais un trešais iebildums.

48 Kā tas tika norādīts iepriekš 44. punktā, pirmā iebilduma ietvaros prasītāja it īpaši apgalvoja, ka priekšpēdējā un pēdējā atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma atjauninātajā versijā esot atspoguļots, ka šķirnes “M 02205” atšķirtspēja daļēji esot balstīta uz datiem, kas iegūti ārpus 2003. un 2004. gadā veiktajiem kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem, bet tas ir pretrunā piemērojamajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem kandidātšķirnes salīdzinājums ar references šķirnēm būtu jāpamato vienīgi ar datiem, kuri izriet no kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem.

49 Konkrētāk, prasītāja pauž šaubas par īpašību, kuras ir iekļautas šajās pēdējās divās atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma versijās, izcelsmi saistībā ar references šķirni “KW 043”. Šajā ziņā tā apgalvo, ka izpausmes pazīmju, kuras ir minētas šajās pēdējās minētajās versijās, rūpīgs novērtējums saistībā ar šķirni “KW 043” parāda, ka minētās izpausmes pazīmes ir identiskas datiem, kas izklāstīti šķirnes “KW 043” oficiālajā 2002. gadā izstrādātajā aprakstā pēc 2000. un 2001. gadā veiktajiem kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem. Šāda sakritība esot maz ticama, ņemot vērā iedarbību, kāda uz fenotipisko izpausmi var būt sezonām.

50 Prasītāja no tā secina, ka informācija, kas norādīta priekšpēdējā un pēdējā atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma versijā saistībā ar references šķirni “KW 043”, neesot ņemta no kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem, bet gan ir pārņemta no minētās references šķirnes oficiālā apraksta, kāda tā bija noteikta brīdī, kad pēdējai minētajai tika piešķirta Kopienas augu šķirņu aizsardzība.

51 Prasītāja neapstrīd faktu, ka 2003. un 2004. gadā ir notikuši kultūras salīdzinošie izmēģinājumi. Tomēr sava trešā iebilduma ietvaros tā *CPVO* it īpaši pārmet, ka, neraugoties uz tās iesniegtajiem pierādījumiem, Apelācijas padome esot ņēmusi vērā vienīgi Pārbaudes biroja eksperta *C.* k-ga sniegtos mutvārdu apsvērumus, neveicot nekādu apgalvoto šī biroja kļūdu pārbaudi.

52 *CPVO* apstrīd prasītājas argumentus. Visupirms tas būtībā apgalvo, ka prasītāja norāda, ka Pārbaudes birojs neesot tieši salīdzinājis kandidātšķirni ar references šķirnēm. Šajā ziņā tas precizē, ka, pretēji prasītājas izvirzītajiem argumentiem, sēdes laikā, kas notikusi Apelācijas padomē, Pārbaudes biroja eksperts, kurš bija veicis tehnisko pārbaudi, izskatāmajā lietā esot apstiprinājis, pirmkārt, ka šķirnes

“M 02205” pārbaude ir veikta atbilstoši 2001. gada 15. novembra protokolam un, otrkārt, ka kandidātšķirne ir tikusi salīdzināta ar visām references šķirnēm divu secīgu kultūras izmēģinājumu ciklu laikā.

53 Turklāt *CPVO* norāda, ka Apelācijas padomei nebija nekāda iemesla apšaubīt tajā notikušajā sēdē *C*. k-ga pausto paziņojumu saistībā ar tehniskās pārbaudes veikšanu ticamību un, it īpaši, viņa izteikto apstiprinājumu, saskaņā ar kuru šķirne “M 02205” kultūras salīdzinošo izmēģinājumu laikā ir tieši salīdzināta ar citām vispār zināmām biešu šķirnēm.

54 Savukārt persona, kas iestājusies lietā, būtībā uzsver, ka prasītāja, nesniedzot pierādījumus, ir apgalvojusi, ka informācija, kas norādīta priekšpēdējā un pēdējā atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma versijā saistībā ar references šķirni “KW 043”, neesot ņemta no 2003. un 2004. gadā veiktajiem kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem. No 2015. gada 21. maija sprieduma lietā *Schräder/CPVO* (C-546/12 P, EU:C:2015:332, 57. punkts) izrietot, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam esot jāsniedz pierādījumi un faktu elementi, ar kuriem var tikt pamatotas nopietnas šaubas par apstrīdētās Kopienas augu šķirnes aizsardzības piešķiršanas tiesiskumu. Līdz ar to prasītāja neesot iesniegusi pierādījumu, kas tai bija jāiesniedz.

55 Šajā ziņā visupirms ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 20. panta 1. punkta a) apakšpunktam *CPVO* pasludina Kopienas augu šķirņu aizsardzību par spēkā neesošu, ja ir noteikts, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas brīdī nav ievēroti 7. vai 10. pantā izklāstītie nosacījumi. Saskaņā ar šīs pašas regulas 7. panta 1. punktu “šķirni uzskata par atšķirīgu, ja to var skaidri atšķirt no jebkuras citas šķirnes, salīdzinot ar izteiktajām īpašībām, kas iegūtas no konkrētā genotipa vai genotipu kombinācijas, no jebkuras citas šķirnes, par kuras esamību ir vispār zināms pieteikuma iesniegšanas datumā, kas noteikts, ievērojot 51. pantu”.

56 Turklāt ir jānorāda, ka Tiesa šajā ziņā ir precizējusi, ka nosacījumi, kuri ir saistīti tostarp ar atšķirīgumu, saskaņā ar minētās regulas 6. pantu, ir *sine qua non* rakstura nosacījumi Kopienas aizsardzības piešķiršanai. Tātad, nepastāvot šiem nosacījumiem, piešķirtā aizsardzība ir prettiesiska, un tas ir vispārējās interesēs, lai tā tiktu atzīta par spēkā neesošu (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *Schräder/CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 52. punkts).

57 Tiesa ir arī atzinusi, ka *CPVO* ir plaša novērtējuma brīvība saistībā ar augu šķirnes aizsardzības atzīšanu par spēkā neesošu Regulas Nr. 2100/94 20. panta izpratnē. Tātad tikai nopietnas šaubas par faktu, ka ir izpildīti šīs regulas 7. vai 10. pantā paredzētie nosacījumi minētās regulas 54. un 55. pantā paredzētās pārbaudes dienā, var attaisnot aizsargātās augu šķirnes aizsardzības pārskatīšanu, izmantojot spēkā neesamības atzīšanas procesu, pamatojoties uz Regulas Nr. 2100/94 20. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 21. maijs, *Schräder/CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 56. punkts).

58 Šādā situācijā trešajai personai, kura prasa atzīt par spēkā neesošu augu šķirnes aizsardzību, ir jāiesniedz būtiski pierādījumu un faktu elementi, ar kuriem var tikt pamatotas nopietnas šaubas par tādas augu šķirņu aizsardzības tiesiskumu, kas piešķirta pēc minētās regulas 54. un 55. pantā paredzētās pārbaudes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 21. maijs, *Schräder/CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 57. punkts).

59 Tātad prasītājai sava pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojumam ir jāiesniedz būtiski pierādījumi vai faktu elementi, kuri paši par sevi Apelācijas padomes uztverē var radīt būtiskas šaubas par izskatāmajā lietā piešķirtās augu šķirņu aizsardzības tiesiskumu.

60 Līdz ar to ir jāizvērtē, vai prasītājas šajā ziņā Apelācijas padomē iesniegtie elementi bija pietiekami, lai pamatotu būtiskas šaubas Apelācijas padomes uztverē, un vai līdz ar to ar tām varēja tikt attaisnota šķirnes “M 02205” pārskatīšana, izmantojot spēkā neesamības atzīšanas procesu, pamatojoties uz Regulas Nr. 2100/94 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

61 Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jāpārbauda prasības, kādas attiecīgajā tiesiskajā regulējumā ir noteiktas saistībā ar to izpausmes pazīmju izstrādi, uz kuru pamata ir jābalsta secinājumi saistībā ar augu šķirnes atšķirtspējas esamību vai neesamību. Turpinājumā ir jāpārbauda, vai prasītājas šajā ziņā izvirzītie argumenti varēja radīt būtiskas šaubas Apelācijas padomes uztverē. Visbeidzot ir jāpārbauda, jautājums par to, vai Apelācijas padome pareizi ir izpildījusi savus pienākumus saistībā ar šādām nopietnām šaubām.

62 Pirmkārt, runājot par attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktajām prasībām, ir jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 56. panta 2. punktam jebkura tehniskā pārbaude ir jāveic saskaņā ar pārbaudes pamatnostādnēm, ko izstrādājusi Administratīvā padome, un jebkuriem norādījumiem, ko devis *CPVO*. Šajā ziņā ir jānorāda, ka plašā novērtējuma brīvība, kāda *CPVO* ir, veicot tā uzdevumu izpildi, nevar ļaut tam neievērot tehniskos noteikumus, kas reglamentē tehnisko pārbaužu norisi, nepārkāpjot tā labas pārvaldības pienākumu, kā arī rūpības un objektivitātes pienākumus. Turklāt šo noteikumu saistošais raksturs, tostarp attiecībā uz *CPVO*, ir apstiprināts Regulas Nr. 2100/94 56. panta 2. punktā, kurā ir noteikts, ka tehniskās pārbaudes ir jāveic atbilstoši minētajiem noteikumiem (spriedums, 2017. gada 8. jūnijs, *Schniga*/*CPVO*, C-625/15 P, EU:C:2017:435, 79. punkts).

63 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, pirmkārt, saskaņā ar iepriekšminēto 56. panta 2. punktu *CPVO* ir pieņēmis 2001. gada 15. novembra protokolu, lai ieviestu pamatprincipus, kuri reglamentētu to šķirņu tehniskās pārbaudes un reģistrācijas nosacījumus, kuras ietilpst biešu sugā *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll*. Saskaņā ar minētā protokola III 2. punktu “Pārbaudāmais materiāls” (*material to be examined*) un III 5. punktu “Izmēģinājuma paraugs un augšanas apstākļi” (*trial designs and growing conditions*) ir jāveic tiešs kandidātšķirņu un references šķirņu kultūras salīdzinājums, kuram parasti ir jānotiek vismaz divu atsevišķu veģetācijas gada ciklu garumā. Tāpat apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome pati ir uzsvērusi šīs prasības, kura, kā tā ir izteikusies, ir Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas priekšnosacījums, ievērošanas nozīmīgumu (skat. iepriekš 28. punktu).

64 No tā izriet, ka izpausmes pazīmēm, kas ir ietvertas atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā un pamatojoties uz kurām ir pierādīta kandidātšķirnes atšķirtspēja, ir jāatbilst pazīmēm, kas ir iegūtas pēc kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem, kas veikti divu veģetācijas gada ciklu garumā pēc kandidātšķirnes Kopienas augu šķirņu aizsardzības pieteikuma iesniegšanas.

65 Otrkārt, runājot par prasītājas izvirzītajiem argumentiem, no lietas materiāliem izriet, ka pēdējā minētā Apelācijas padomē ir norādījusi, ka fakts, ka šķirnei “KW 043” atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā piedēvētās izpausmes pazīmes bija identiskas tām, kādas bija norādītas minētās šķirnes oficiālajā aprakstā, pierādot apgalvojumu, ka šīs pazīmes ir iegūtas no minētā oficiālā apraksta, nevis no kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem klajā laukā, kas veikti 2003. un 2004. gadā, lai saņemtu Kopienas aizsardzību šķirnei “M 02205”. Turklāt, balstoties uz konkrētiem no citu šķirņu oficiāliem aprakstiem iegūtiem piemēriem, prasītāja mēģina pierādīt, ka iespējamība, ka kāda konkrēta cukurbiešu šķirne iegūtu tādas pašas pazīmes no gada gadā, ir ļoti neliela.

66 Šajā ziņā, kā tas ir norādīts iepriekš 18. un 19. punktā, ir jākonstatē, ka, lai gan prasītāja vairākkārt ir lūgusi piekļuvi šķirnes “M 02205” lietas materiāliem, tostarp 2003. un 2004. gadā veikto kultūras salīdzinošo izmēģinājumu rezultātiem, *CPVO* pēdējos minētos dokumentus ir nosūtījis tikai 2015. gada 2. martā, proti, datumā, kurš bija pēc tam, kad Apelācijas padome bija pieņēmusi apstrīdēto lēmumu. Līdz ar to ir jākonstatē, ka prasītāja nespēj balstīties uz citiem pierādījumiem kā vien tie, kurus tā iesniedza *CPVO* instancēs, proti, salīdzinājumu starp datiem, kas ietverti atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā, un tiem, kas minēti attiecīgi šķirņu “M 02205” un “KW 043” oficiālajos aprakstos, kā arī – ilustrēšanas nolūkos – datiem, kas ņemti no citu šķirņu oficiālajiem aprakstiem.

67 Turklāt prasītāja pamatoti varēja Apelācijas padomē atsaukties uz daudzām atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā pieļautajām kļūdām, piemēram, tām, kas minētas iepriekš 5.–15. punktā un kuru dēļ ir veikti vairāki secīgi šī atzinuma labojumi, turklāt šīs kļūdas arī varēja radīt būtiskas šaubas Apelācijas

padomes uztverē vismaz saistībā ar izpausmes pazīmju, kas atbilst atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā ietvertajām īpašībām, ticamību. Tāpat minēto labojumu novēlotais raksturs, kā to Apelācijas padomē būtībā uzsvēra prasītāja, varēja pastiprināt šīs šaubas.

68 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jāuzskata, ka prasītāja Apelācijas padomē iesniedza pietiekamus faktiskos elementus, lai radītu būtiskas šaubas saistībā ar to, ka dati, kuri ir izmantoti saistībā ar references šķirni “KW 043”, ir pārņemti šīs šķirnes oficiālajā aprakstā. Tātad Apelācijas padomei būtu bijis jāpārbauda šī apgalvojuma pamatotība un jāizdara secinājumi saistībā ar prasītājas apelācijas sūdzību.

69 Tāpat ir jāpiebilst, ka savās rakstveida atbildēs Vispārējā tiesā *CPVO* atzina, ka izpausmes pazīmes saistībā ar references šķirni “KW 043”, kas ir ietvertas priekšpēdējā un pēdējā atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma versijā, neatbilda datiem, kas tika iegūti pēc 2003. un 2004. gadā veiktajiem kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem, bet gan ka tās ir pārņemtas no šķirnes “KW 043” oficiālā apraksta.

70 Treškārt, kas attiecas uz jautājumu par to, vai Apelācijas padome pareizi ir izpildījusi savus pienākumus saistībā ar šādām būtiskām šaubām, pirmkārt, ir jāatgādina, ka *CPVO* uzdevumam ir raksturīga apstākļu, kādos veicama pieteikuma par Kopienas aizsardzību pārbaude, zinātniskā un tehniskā sarežģītība, un līdz ar to ir jāatzīst, ka *CPVO* tā uzdevumu izpildē ir plaša novērtējuma brīvība (skat. spriedumu, 2012. gada 19. decembris, *Brookfield New Zealand* un *Elaris*/*CPVO* un *Schniga*, C-534/10 P, EU:C:2012:813, 50. punkts un tajā minētā judikatūra). Šī novērtējuma brīvība attiecas tostarp uz šķirnes atšķirtspējīgas īpašības novērtēšanu Regulas Nr. 2100/94 7. panta 1. punkta izpratnē (skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *Schniga*/*CPVO*, C-625/15 P, EU:C:2017:435, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

71 Otrkārt, *CPVO* kā Eiropas Savienības struktūrai ir saistošs labas pārvaldības princips, saskaņā ar kuru tam ir rūpīgi un objektīvi jāizvērtē visi pieteikuma par Kopienas aizsardzību elementi, kuriem ir nozīme, un jāapkopo visi tā novērtējuma brīvības izmantošanai nepieciešamie faktiskie un tiesiskie elementi. Turklāt tam ir jānodrošina pienācīga tajā notiekošo procesu norise un efektivitāte (skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *Schniga*/*CPVO*, C-625/15 P, EU:C:2017:435, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

72 Treškārt, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 2100/94 76. pantā ir paredzēts, ka, “izskatot lietu [*CPVO*], tas pēc sava ierosinājuma izmeklē faktus tiktāl, cik tos pārbauda, ievērojot 54. un 55. pantu.”

73 Visbeidzot, ir jākonstatē, ka Tiesa ir nospriedusi, ka saskaņā ar Komisijas 2009. gada 17. septembra Regulas (EK) Nr. 874/2009 par noteikumiem, kas jāievēro, piemērojot [..] Regulu [..] Nr. 2100/94 attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem *CPVO* (OV 2009, L 251, 3. lpp.), 51. pantu tiesību normas par lietu izskatīšanas procesiem *CPVO* ir piemērojamas *mutatis mutandi*s pārsūdzības procesos (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *Schräder*/*CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 46. punkts).

74 Tādējādi, no vienas puses, princips par faktu pārbaudi pēc savas iniciatīvas ir piemērojams arī šādā procesā Apelācijas padomē (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *Schräder*/*CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 46. punkts). No otras puses, Apelācijas padomei ir saistošs arī labas pārvaldības princips, saskaņā ar kuru tai ir pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus atbilstošos tajā izskatāmās lietas faktiskos un tiesiskos elementus.

75 Izskatāmajā lietā Apelācijas padome ir vienīgi paudusi nostāju jautājumā par to, vai 2003. un 2004. gadā ir veikti kultūras salīdzinošie izmēģinājumi – tas ir apstāklis, kuru tās ieskatā tajā notikušajā sēdē ir apstiprinājis Pārbaudes biroja eksperts *C*. k-gs. Kā minēts iepriekš 25. punktā, no prasītājas apelācijas sūdzības Apelācijas padomē pamatu izklāsta skaidri izriet, ka prasītāja vispārīgi neapšaubīja kultūras salīdzinošo izmēģinājumu kā tādu esamību, bet gan konkrēti faktu, ka šķirnes “M 02205” atšķirtspēja ir pierādīta, pamatojoties uz no minētajiem izmēģinājumiem iegūtiem rezultātiem. Tāpat ir jānorāda, ka

nedz no apstrīdētā lēmuma, nedz arī Apelācijas padomē notikušās sēdes protokola neizriet, ka minētajā sēdē *C.* k-gs būtu iztaujāts citā jautājumā kā vienīgi par procesu, ko Pārbaudes birojs parasti īsteno cukurbiešu salīdzinājuma veikšanai.

76 Līdz ar to, pastāvot šādam apgalvojumam, kura pamatotību vēlāk Vispārējā tiesā ir apstiprinājis *CPVO*, Pārbaudes biroja eksperta apliecinājumi, ar kuriem ir apstiprināta 2003. un 2004. gadā veikto salīdzinošo izmēģinājumu esamība, acīmredzami nevar būt pietiekami, lai Apelācijas padome uzskatītu, ka atšķirīguma nosacījums ir pierādīts, pamatojoties uz datiem, kuri atbilst piemērojamajiem tehniskajiem noteikumiem, un lai noraidītu prasītājas apelācijas sūdzību.

77 Gluži pretēji, Apelācijas padomei ir jāizmanto savas plašās izmeklēšanas pilnvaras, kuras tai ir piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 76. pantu, interpretējot to atbilstoši iepriekš 74. punktā minētajai judikatūrai, lai pārbaudītu references šķirnes “KW 043” izpausmes pazīmju, kas ir izmantotas priekšpēdējā un pēdējā atšķirtspējas salīdzinājuma atzinuma versijā, izcelsmi un izdarītu no tā secinājumus. Proti, atbilstoši labas pārvaldības principam, kas ir paredzēts Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā, Apelācijas padomei bija rūpīgi un objektīvi jāizvērtē visi apstākļi, kuriem ir nozīme, lai novērtētu attiecīgās Kopienas aizsardzības, kuras atcelšana tiek lūgta, spēkā esamību šajā lietā, un jāapkopo visi šīs novērtējuma brīvības izmantošanai nepieciešamie faktiskie un tiesiskie elementi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *Schniga*/*CPVO*, C-625/15 P, EU:C:2017:435, 84. punkts).

78 Tātad Apelācijas padomei ir jāpārliecinās, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā ir visi atbilstoši elementi, proti, konkrētāk, 2003. un 2004. gadā veikto kultūras salīdzinošo izmēģinājumu rezultāti, lai tā, pamatojoties uz atbilstošiem datiem, varētu izvērtēt, vai šķirnes “M 02205”, salīdzinot to ar references šķirni “KW 043”, atšķirtspējas vērtējums ir veikts atbilstoši piemērojamajiem tehniskajiem noteikumiem.

79 Ir jānorāda, ka *CPVO* tiesas sēdē Vispārējā tiesā piekrita, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Apelācijas padomes rīcībā nebija 2003. un 2004. gadā veikto kultūras salīdzinošo izmēģinājumu rezultāti. Minētie dati *CPVO* tika nosūtīti tikai pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

80 No tā izriet, ka, neveicot atbilstošu pārbaudi, lai pārliecinātos, vai šķirnes “M 02205”, salīdzinot to ar references šķirnēm, atšķirtspēja ir pierādīta, pamatojoties uz datiem, kas izriet no 2003. un 2004. gadā veikto kultūras salīdzinošo izmēģinājumu rezultātiem, Apelācijas padome nav pienācīgi izpildījusi savus pienākumus.

81 Šis secinājums nav atspēkojams arī ar *CPVO* izvirzītajiem argumentiem.

82 Pirmkārt, savās rakstveida atbildēs Vispārējai tiesai *CPVO* balstās uz argumentiem, kuri attiecas, pirmkārt, uz agrākiem vērtējumiem, kas sniegti saistībā ar kritēriju “saknes garums”, piemēram, tādiem, kādi tie izriet no aprēķina metodes, kas balstīta uz tā saucamo “vismazākās būtiskās atšķirības” testu, kurš pirmo reizi iesniegts Vispārējā tiesā, un, otrkārt, faktu, ka katrā ziņā šķirnes “M 02205” un “KW 043” neapstrīdami esot atšķirīgas, balstoties uz rezultātiem, kas iegūti pēc 2003. un 2004. gadā veiktajiem kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem, un tas tā esot, ņemot vērā īpašību “limba krāsa”.

83 Tiktāl, ciktāl šo argumentu mērķis ir apstrīdētā lēmuma tiesiskuma kontrole, pietiek atgādināt, ka apstrīdēto aktu tiesiskums var tikt izvērtēts, vienīgi pamatojoties uz faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuru pamata tie ir pieņemti, kā rezultātā Vispārējā tiesa nevar pieņemt *CPVO* aicinājumu galīgi aizstāt pamatojumu, uz kuru ir balstīts apstrīdētais tiesību akts (skat. spriedumu, 2013. gada 12. novembris, *North Drilling*/Padome, T-552/12, nav publicēts, EU:T:2013:590, 25. punkts un tajā minētā judikatūra). Tiktāl, ciktāl šie argumenti ir vērsti uz Vispārējās tiesas tiesībām grozīt lēmumus, ir jāatgādina, ka lēmumu grozīšanas tiesību īstenošana principā ir jāīsteno vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc apelācijas padomes veiktā vērtējuma pārskatīšanas, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, var noteikt, kāds lēmums bija jāpieņem

apelācijas padomei (skat. spriedumu, 2012. gada 18. septembris, *Schräder/CPVO – Hansson* (“LEMON SYMPHONY”), T-133/08, T-134/08, T-177/08 un T-242/09, EU:T:2012:430, 250. punkts un tajā minētā judikatūra). Tā kā Apelācijas padome nav veikusi nedz “vismazākās būtiskās atšķirības” testa, nedz rezultātu, kas iegūti pēc 2003. un 2004. gadā veiktajiem kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem, vērtējumu, Vispārējai tiesai nav jāveic šo argumentu vērtējums tās tiesību grozīt lēmumus kontekstā.

84 Turklāt, runājot par īpašību “limba krāsa”, ir jānorāda, ka šis *CPVO* arguments ir pretrunā apsvērumam, kuru tas pats ir izteicis agrāk – apsvērumā, kas minēts iepriekš 8. punktā –, saskaņā ar kuru īpašībai “limba krāsa” nebija nozīmes, lai pierādītu kandidātšķirnes atšķirīguma nosacījumu. Tātad šie *CPVO* argumenti katrā ziņā ir jānoraida.

85 Otrkārt, iepriekš 63. punktā minētā prasība turklāt nevar tikt apšaubīta ar *CPVO* argumentu, saskaņā ar kuru “konsekvences” nolūkos pazīmes, kas ir norādītas atšķirtspējas salīdzinājuma atzinumā, ciktāl tās attiecas uz references šķirnēm, būtu jāpārņem minēto šķirņu oficiālajos aprakstos.

86 Līdz ar to pirmais un trešais trešā pamata pamatojumam izvirzītais iebildums ir pamatots. Tātad apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, turklāt nav nepieciešams, lai Vispārējā tiesa paustu nostāju par citiem prasītājas savas prasījumu pirmās daļas atbalstam izteiktajiem iebildumiem un pamatiem.

Par prasītājas prasījumu otro daļu, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma grozīšanu

87 Savu prasījumu otrās daļas ietvaros prasītāja lūdz Vispārējo tiesu grozīt Apelācijas padomes lēmumu un atzīt Kopienas augu šķirņu aizsardzību ES 15118 par spēkā neesošu.

88 *CPVO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd iespēju Vispārējai tiesai izskatāmajā lietā grozīt apstrīdēto lēmumu. Turklāt *CPVO* apstrīd šīs pašas tiesas jurisdikciju paust nostāju par prasītājas prasījumu otro daļu. Tās ieskatā tiktāl, ciktāl kādas augu šķirnes atšķirtspējas vērtējums atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 7. pantam ir tehniski un zinātniski sarežģīts, kas var attaisnot tiesas kontroles apjoma ierobežošanu, prasītājas pieteikums saistībā ar apstrīdētā lēmuma grozīšanu būtu atzīstams par nepieņemamu.

89 Vispirms ir jānorāda, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 2100/94 73. panta 3. punkta viennozīmīgo formulējumu, Vispārējā tiesa var ne vien atcelt, bet arī grozīt apstrīdēto lēmumu.

90 Pēc būtības ir jāatgādina, ka Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras ar savu vērtējumu aizstāt kādas *CPVO* apelācijas padomes vērtējumu un arī veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru šī padome vēl nav paudusi viedokli (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. jūlijs, *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion/EUIPO*, C-226/15 P, EU:C:2016:582, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).

91 Tāpēc lēmumu grozīšanas tiesības principā ir jāīsteno vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc apelācijas padomes veiktā vērtējuma pārskatīšanas, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, var noteikt, kāds lēmums bija jāpieņem apelācijas padomei (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 18. septembris, “LEMON SYMPHONY”, T-133/08, T-134/08, T-177/08 un T-242/09, EU:T:2012:430, 250. punkts un tajā minētā judikatūra).

92 Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka Apelācijas padome ir paudusi nostāju vienīgi jautājumā par to, vai 2003. un 2004. gadā ir veikti kultūras salīdzinošie izmēģinājumi. Turpretī Apelācijas padome nav pārbaudījusi prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru šķirnes “M 02205” atšķirtspēja esot pierādīta, pamatojoties uz datiem par references šķirni “KW 043” un iegūstot tos no tās oficiālā apraksta, nevis no rezultātiem, kas iegūti pēc 2003. un 2004. gadā veiktajiem kultūras salīdzinošajiem izmēģinājumiem.

93 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jāsecina, ka Vispārējā tiesa pati šādu vērtējumu nevar veikt. Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Apelācijas padomei, lai tā, ņemot vērā iepriekš izklāstīto pamatojumu, lemtu par prasītājas apelācijas sūdzību par *CPVO* lēmumu noraidīt tās pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Prasītājas prasījumu otrā daļa, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma grozīšanu, līdz ar to ir noraidāma.

94 Ņemot vērā šos apsvērumus, nav jālemj par 15.–18. pielikuma, ko prasītāja pirmo reizi ir iesniegusi atbildes rakstā, un papildu pierādījumu, ko prasītāja ir iesniegusi tiesas sēdes Vispārējā tiesā laikā, pieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

95 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

96 Izskatāmajā lietā *CPVO* un personai, kas iestājusies lietā, nolēmums būtībā ir nelabvēlīgs. Tā kā prasītāja ir prasījusi piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vienīgi *CPVO*, ir jāpiespriež, pirmkārt, pēdējam minētajam papildus savu tiesāšanās izdevumu segšanai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, un, otrkārt, jānolemj, ka persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nosprież:

1) atcelt Kopienas Augu šķirņu biroja (*CPVO*) Apelācijas padomes 2014. gada 26. novembra lēmumu lietā A010/2013;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) *CPVO* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina *Aurora Srl.* tiesāšanās izdevumus;

4) *SESVanderhave NV* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Gratsias Dittrich Xuereb

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 23. novembrī.

[Paraksti]